

Megjelen hetenkint kétszer
szerda és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Satoralja-Ujnyel, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyiltérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Perényi József
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 10 korona felévre 5 kor
negyedévre 2.50 kor.

— Egyes szám ára 10 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy dísz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termétek szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

MOLNÁR ISTVÁN.

— febr. 20.

Egy ama kevesek közül, kik soha meg-nem tántorodnak, mert választottjai a nemzetek sorsát intéző Gondviselésnek; — egy azok közül, akik vezérszerepre hivatvák népek százazrei előtt s eme szerepüket áldásthozóan töltik be; — egy a magyar főuri világ ama nagyrebcsült egyéniségei közül, kiknek éltető eleme a hazaszeretet, minden törekvése a haza népének boldogítására való törekvés, egy arany tiszta jellem, egy igazi magyar uriember költözött el ismét a vezérek sorából.

Parnói Molnár István meghalt!

Lelkünkben ráz meg a gyász-hír. Szinte nem akarjuk hinni, hogy azt a délceg, elegáns szép öreg urat nem fogjuk többé látni. Hihetetlennek, kegyetlenül hatónak találjuk a hirt, mely tudatja hogy egy áldásos tevékenységek hosszú láncolatából összealkotott életpálya teljesen megszakadt.

Köny fakad szemünkben, midőn jelenetekre gondolunk az Ő életéből, midőn visszaképzeldjük lelki szemeink elé az ő glóriás fejét, büszke magatartását, a mint az ősi székház zsufolt nagy termében szóoklatot mond s hirdeti Ő, aki pedig lelke mélyén a galambszelidségig enyhe volt, hirdeti: Ellentállunk!

Igenis, bár egész élete nyitott könyv volt különösen emplén vármegye közönsége előtt, bár életének, köztevékenységének javarészt nekünk szentelte, bár évtizedek óta fűzi hozzá Zemplén népét a hála, szeretet és ragaszkodás erős kapcsolata, mégis különösen az utóbbi esztendőknél láttuk őt nagynak, nemesnek, olyan nagynak, milyen fia vajha mentől több lenne e hazának.

Egy áldásos hosszú élet utója felé, mintha a sorsunkat intéző kéz megakart volna neki az örömet adni, hogy azért a magyar hazáért, melyet oly végtelenül szeretett s melyért ifju korában csatamezőkön harcolt, — öregkorában a tapasztalati bölcsesség, az államférfi mély belátás erényeivel felékesítve a szellem lángpallosával is küzdessen. A nemzeti ellentállás történetébe Molnár István nevét

aranybetűkkel jegyzi föl a halás nemzet, nemes egyéniségét pedig követendő példaként fogja tisztelni az utókor.

Országok, nemzetek sorsát intéző nagy államférfiak voltak barátai. Abban a körben járta ki a vezérek iskoláját, ahonnan csak lánglelkek, igazi vezetők kerülhetnek ki. A nagy férfiak egy legnagyobbikának, az Európa sorsát intézett gr. Andrássy Gyulának volt tanítványa, bizalmasa és teljes meghittje Molnár István. A nagy diplomata akarhányszor a legbonyolultabb kérdésekben is Molnár Istvánhoz utasította az államférfiakat. Ott működött a miniszteriumban a gr. Andrássy Gyula oldala mellett s ott is kitűnt élelésével, nagy közjogi ismereteivel s mindenek felett tapintatosságával és lángoló hazaszeretetével.

Királyi kitüntetések juttalmazták nagy érdemeit. A legelőkelőbb állásokat töltötte be, a legnagyobb szeretettel ragaszkodott hozzá kivált ez a vármegye, melynek csaknem teljes két évtizeden át volt főispánja.

Mikor a főispáni széket elhagyva a közkatonák sorába állott, még csak akkor fejtett aztán ki igazi tevékenységet a társadalmi életben is a politikain kívül. Mint vármegyei törvényhatósági s városi képviselőtestületi tag, egyetlen közgyűlésről el nem maradt volna. Mindenütt ott volt, mindenütt dolgozni akart, mindenütt részt kért a reorganizáció munkájából. A vármegyei kaszinót mint ennek 25 éven át elnöke, igazi magas színvonalra emelte. A közigazgatási bizottság ülésén pedig valóságos elemében volt. Tartalmas, az életigazságoktól tüdőklő fejtegetéseit gyönyörrel hallgatta az előkelő testület s rendszerint egyetértett vele, mert szavai az igazság igéi voltak. A közigazgatási bizottság jan. 14-iki ülésén szerepelt utóljára a nyilvánosság előtt. A városi ügykezelésnek s a polgármesternek kelt védelmére, a szeretet és méltányosság elveit hangoztatva. Ekkor mondta el hatyu dalát. Pár nap mulva ágyba döntötte a betegség s nemes lelkét ma vissza adta temetőjének.

Tökéletes ember volt minden

tekintetben. Példányképpül fog előttünk állani nemes alakja mindvégig. Utat mutatott nekünk melyen haladva betöltjük igazi hivatásunkat s az ő lelke szerint szolgáljuk hazánkat, amely eszménykép volt ő előtte s amelyért élt hosszú, áldásos, munkás életet.

Molnár István! Nemes lélek! Isten veled!

Életrajza.

Parnói Molnár István előkelő, nemes családból született 1826-ban, augusztus 19-én, Parnón Zemplénvármegyében. Tanulmányait Kassán bevégezve 1847-ben vármegyeje tb. aljegyzőjévé lett. E minőségben érte az 1848-49-iki függetlenségi küzdelem, melynek elején az elsők között volt, kik az 1-ső honvéd zászlóaljhoz, mint közemberek jelentkeztek. A szabadságharc alatt századosná emelkedett; a világi fegyverletétel után Törökországba menekült, honnan hazájába visszajöve a császári seregbe közembernek soroztatott be. Miután katonai szolgálatából kiszabadult — kecsesenyi birtokán telepedett meg. Az 1855-ik évben nőül vette Nyéky Leonát, kitől példás és valóban boldog családi élete alatt két leánya: Leona, ki Csörgheó Gyulához ment férjhez és Gizella, miniszterelnökünk, Wekerle Sándor dr.-nak neje, továbbá egy fiugyermeke, Viktor született.

Az októberi diploma után terebesi főszolgabíróvá választott meg, mely állásról azonban, a provizorium kezdetével azonnal lemondott.

1867-ben az alkotmányos éra bekövetkezvén a vallás- és közoktatási miniszteriumhoz osztálytanácsossá, s a m. kir. honvédséghez sz. áll. őrnaggyá nevezetett ki. Két időszakon át, mint országgyűlési képviselő képviselte a tóketerebesi választókerületet is.

Az 1873. év folyamán a honvédelmi miniszteriumhoz, mint miniszteri tanácsos tételét át, honnan 1882. év február havában Zemplén vármegye főispánjává nevezetett ki s érdemei méltatásául Ófelségétől a Lipót-rend lovag keresztjét nyerte.

Főispáni állásában érte azon azon újabb kitüntetés, hogy Ófelsége kinevezte a magyar főrendiház tagjává is.

Zemplén vármegyének majdnem 20 éven át volt főispánja s nyugalombavonulásakor Ófelsége a Szent-István rend középkeresztjével tüntette ki. Nyugalomba vonulása óta itt Ujhelyben élt családja körében, mignem folyó hó 19-én 81 éves korában a halál elragadta tőlünk.

Betegsége.

Molnár István nyug. főispán f. hó 19-én bekövetkezett halálát gyen-gelkedés előzte meg, mely ellen a

szívós, erős idegzetű öreg ur igaz vasakarattal küzdött.

Hozzáta. tozói a legszeretetteljesebb gondoskodással ápolták s kérték, hogy ágyba feküdjek.

Molnár István azonban nem engedett a jóakaratu tanácsnak, megnyugtatta hozzátartozóit s többször mondotta azoknak, kik neki az ágyba fekvést ajánlották, hogy fél lefeküdni. Hosszu ideig nem is feküdt le s karos székben ülve beszélgetett látogatóival, kik betegségében meglátogatták. A betegség azonban diadalmaszkodott a vasakaratu férfin, a test gyengesége hódolásra készítette a lélek akaraterejét s végre is ágyba fekvő, amelyből — mint ő azt előre jól jósolta — egézségben nem is kelt fel többé. Betegségében leánya Leona ápolta szeretetteljesen.

Halála.

De a sors végzése ellen a leg-gondosabb ápolás se küzdhetett, mert a kérélnhetetlen halál folyó hó 19-én este kilenc órakor ragadta el szeretteitől: a vármegyétől, melynek két évtizeden át volt vezére, a társadalomtól, melynek nagyrédmű, köztisztelt, munkás tagja volt, és főleg családjától, mely iránt mély, ragaszkodó szeretettel viseltetett.

Utolsó óráiban leánya Leona, fia Viktor, dr. Molnár János s kezelő orvosa, dr. Schön Hugó voltak környezetében.

Utolsó kívánsága volt, hogy az ujhelyi köztemetőben egyszerű szer-tartással temessék el; sirboltba, mau-zoleumba pihenni nem kívánt.

A részvét.

A gyászbeszéd híre — mely a kora reggeli órákban futótűzként terjedt el a városban — mindenféle érthető megdöbbenéssel fogadták. Az emberek csoportokba verődve beszéltek városzerte a halálesetről s a hir nyomán természetesen felkelt az osztatlan részvét a mély gyászba borított család iránt.

A haláleset hírének vétele után a Kazinczy-utcai gyászház megtelt a condoleálókkal, s megindult a részvét kifejezők hosszú sora, melyben részt vett közletünk valamennyi kitűnősege.

A város középületeire, így a vármegyeházára, a „Zemplén vármegyei Kaszinó“-ra, a városházára, a rend-őrség épületére azonnal kitűzték a gyászlobogót, szomorú jeleként a szomorú esetnek.

Itt említjük meg, hogy Zemplén vármegye közönsége, élén id. Meczner Gyula főispánnal folyó hó 21-én délelőtt 11 órakor testületileg fogja kifejezni a gyászoló családnak részvétét s ez alkalommal teszi le Zemplén vármegye koszoruját a koporsójára, ugyanekkor fogja letenni koszoruját egykori főispánja hamvaira a vármegye tisztviselői kara is Dókus Gyula alispán vezetése alatt. A város — melynek diszpolgára — szintén küldöttségileg Székely Elek pol-

gármester vezetésével teszi le koszorúját folyó hó 21-én d. e. 11 órakor.

A gyászjelentések.

A halálozás alkalmából a mély gyászba borított család a következő gyászjelentést bocsátotta ki:

Molnár Viktor, valóságos belső titkos tanácsos, főrendiházi tag és neje: szül. **Móricz Karola** s gyermekeik: **Manasz Gyuláné**, szül. **Molnár Anna** és ifj. **Molnár Viktor**; **Molnár Leona** és fia **Csörgő Zoltán** nejevel, szül. **Mellorisz Miltával** és gyermekeikkel; **Wekerle Sándorné** cs. és kir. palotahölgy és férje: **Wekerle Sándor**, valóságos belső titkos tanácsos, m. kir. miniszterelnök s gyermekeik: ifj. **Wekerle Sándor** nejevel, szül. **Geiszt Lillivel** s leánykájukkal és **Wekerle Géza** ugy saját, mint az összes rokonok nevében, fájdalomtól megtört szívvel jelentik forrón szeretett atyjuk, nagyatyjuk, illetőleg dédatyjuknak

parnói Molnár Istvánnak

a főrendiház tagjának, a Szent-István rend középkeresztesének, a Lipót-rend lovagjának, Zemplén vármegye nyug. főispánjának, szolgálaton kívüli állományu m. kir. honvédeornagnak, Sátoraljai hely város díszpolgárának,

f. évi február hó 19-én életének 81-ik évében, Sátoraljai helyen bekövetkezett gyászos elhunytát.

A drága halottnak hült tetemei Sátoraljai helyen folyó évi február hó 21-én délután 2 és fél órakor fognak a róm. kath. anyaszentegyház szertartásai szerint beszenteltetni és az itteni köztemetőben örök nyugalomra helyeztetni.

Az engesztelő szentmiseáldozat folyó évi február 22-én délelőtt 9 órakor fog Sátoraljai helyen az itteni plébánia templomban a Mindenhatóknak bemutatattani.

Sátoraljai hely, 1907. febr. 20.

Aldás és béke hamvaira!

Gyászjelentést adtak ki a családn kívül még: **Zemplén vármegye közönsége**, mint majdnem két évtizeden át volt főispánjának s a „**Zemplénvármegyei Kaszinó**”, melynek negyedszázadon keresztül volt elnöke.

Temetés és gyászmise.

Az érdemekben gazdagon bővelkedő férfi hült hamvai folyó hó 21-én délután fél három órakor fognak a róm. kath. anyaszentegyház szertartásai szerint beszenteltetni és a köztemetőben örök nyugalomra tétetni.

Az engesztelő szentmiseáldozat folyó hó 22-én délelőtt 9 órakor fog a sátoraljai helyi plébánia templomban bemutatattani.

A temetés részleteiről következő számunkban hozunk tudósítást.

A villamvilágításról.

— febr. 20.

Dr. Kossuth János ur támadó cikkére következőben adunk választ:

A nagykállói öreg vármegyei hajdu a mérszoltás mesterségét az ennél dolgozott fiatal rabnak, ki hozzá a kérdést feltette hogy: „István bácsi nézze csak, hogy lehet az, ez kő, a mit rá öntünk, az viz s a kettő együtt megég”: így oldotta meg: „Mert sok mindenféle dolog vagyon az világon külön-különféle.” — Körülbelül így áll a dolog dr. Kossuth János ur cikkével is; mert nem lehet mindenki jó fiskális, jó szőlész és pomológus, Csalogány-utca rendező és elektrotechnikus, hacsak nem ért egy a dolghoz, mint a fentebbi hajdu a chemiához.

Bocsánat a tréfás kitérésért, de úgy vagyunk megnyugodva, hogy Kossuth urnak csipkedéséért ennyi „szelidített ménkü” megengedhetünk magunknak.

Térjünk a dologra. Hivatkozunk utolsó hivatalos mérlegünkre, melyből kitűnik, hogy 208,000 korona törlesztéses rendezett

teherrel szemben 435,000 korona valósággal meglevő realis értékünk van. azaz tiszta vagyoni állapotunk 227,000 korona. Persze, ha valaki úgy gondolkozik, mint Kossuth János ur, hogy az, ami értéknek van felvéve „ócska vas, lim-lom”, az ilyen felfogással komolyan foglalkozni nem szabad. Ily felfogással minden gyárat le kell bontatni és egyáltalában a gépeknek a készítését el kell tiltani, mert az mind „ócska vas” és mind „lim-lom.” Ha tehát foglalkozunk, nem a Kossuth ur kedvéért, de a nagyközönségért tesszük.

A vagyoni érték igenis teljes realitással van képviselve a villamtelepben és annak gépeiben, vezetékében és összes felszerelésében, a melyek nélkül villanyosságot előállítani nem lehet. A kérdés tehát az, hogy a villam a legalkalmasabb világitó eszköze-e és a legalkalmasabb hajtó erő-e? Ha az: nem szenved kétséget, hogy az azt előállító eszközök annyi tökének felelnek meg, a mennyi értéket az előállított világitó és hajtó erő évi hozama tökécsítve képvisel, leszámítva a kopási, ujtási s az üzem fenntartási költségeket.

Ha tehát ez igazság, amint hogy az: Kossuth János ur egész okoskodása romba dől s csak annyi a jogosult és megengedhető kívánság, hogy a gépeknek és berendezéseknek állandó karbantartása, ujjakkal pótlása és kicserélése és a vállalat fejlődéséhez képesti szaporítása biztosítottak. Mint ez a bemutatott szerződésben feltétlenül megtörténik.

Kossuth dr. ur a villam társaságot úgy tünteti fel, mint aki üzleti élehetlenségében tönkre ment s azt kíváná, hogy a város szabadítsa ki az adósságból. Kossuth dr. urtól ez már nem is chemiai megoldás, hanem vagy tájékozatlanság, vagy rosszakaratu ferdtetés. Egyik sem méltó hozzá. Ha érdemesnek tartotta volna az utolsó évi mérlegünkből is tájékozhatta volna magát, hogy a már leszámolt 1905-ik év is 15791 korona 48 fillér tiszta nyeresémmel záródott. De hogy jogosult kritikát gyakorolhasson, kissé be kellett hatolnia a társaság multjába s fel kellett ismernie az alakulás alkalmával tájékozatlanságból elkövetett hibákat, jelesen azt, hogy midőn a társasággal alakult részvényesek az engedélyes Kremeniczky Mayer és Trsa cégtől a két kávéőrölvel dolgozó telepet 100,000 frtért, által vették, ezen értéknek felét már akkor elvesztették, mert egyszerűen becsapattak; miután az átvett épületek, gépek és anyagok 50,000 forintot sem értek; mihez hozzájárult a rossz gazdálkodás, mely pár év alatt oda fejlődött ki, hogy ha a felmerült adósságokat és a szükségessé vált nélkülözhetetlen új berendezéseket a sátoraljai helyi Takarékpénztár és Népbank által nyújtott, habár nem olcsó, de évek hosszabb sorára felosztott törlesztéses kölcsönnel rendezni nem sikerül: a vállalat régen megbukott volna. Amint azonban most a fent idézett mérleg igazolja, hiába állott be Kossuth ur harangozónak, egészséges, életképes. És semmiképen sem akarja, annál kevésbbé kényszeríti a város közönségét, hogy adósságait kifizesse. Mihez csak azt jegyezzük meg, hogy ha ezek nem így volnának, amint vannak, az ajánkozó bérlő részvénytársaság Kossuth János urkét nem követne el oly „izzó számárságot”, hogy Sátoraljai helybe a vagyont betemetni jöjjön, ellenkezőleg azért jön ide, hogy az ajánlatában foglalt, a mai helyzethez képest a közönségre és a városra óriásnak mondható kedvezmények mellett még busás haszonra néz biztos kiszámítással.

Dehát itt akad fel Kossuth János ur, hogy ha így van a dolog miért nem hagyunk békét a városnak és miért követeljük az évi 19400 kor. feltétlen lekötését? mit ő nagy pénzügyi zsenialitással 970,000 koronában kiszámít.

Megkísértjük a dolgot megma-

gyarázni Kossuth János urnak. Ez egyszerű bankár dolog.

Annak a vállalatnak rögtöni befektetésre kell körülbelül 400,000 korona; melyből, ha kölcsönt akarna felvenni, mielőtt azt megtenné, kötelezőleg kijelentette, hogy kifizeti a kerek szám 200,000 koronára tehető terhet és befektet 160-tól 200,000 koronát új gépekben és felszerelésekben, ezeken felül 100,000 koronát betétben. Ennek a nagyközönségnek a könyvvitelében realis elszámolást kell találnia, azaz vagy jóhitelű váltó fedezetet, vagy megfelelő hypothekát, mely a szoliditás tekintetéből elengedhetetlen; miután pedig váltó fedezetről szó nem lehet, ezért kell a fedezetnek azon neme, amelyet követel t. i. a város közönsége által az évi járadékoknak törvényszerű lekötése. S itt hivatkozunk keil a komoly belátásra. — Hát helyes itéssel elképzelhető az, hogy évente 30-40,000 korona közt mozgó kedvezményt és egyéb ugyszólva minden kigondolható biztosítékokat valaki szerelemből fog a közönségnek ajánlani?

A város mint közszérő tehát az birálandó el, hogy az a szerintünk óriási előny amit mi nyújtunk és kínálunk, magának a városnak, mint ilyennek, a város minden polgárának s iparvállalatainak feléré a különben nézetünk szerint csak elvont jelentőségű biztosításhoz, mely szerint a világitásért különben is tényleg mindég fizetni szükséges, 19400 kor. évenkénti fizetését feltétlenül leköti?

Mi azt hisszük, hogy igen; de azért sem haragszunk, ha valaki azt mondja, hogy nem; mert hisz vannak színvakok is, kik a fehéret feketének és megfordítva nézik; csak egyet joggal kérhetünk, hogy a vélemény legyen tárgyilagos és nem rosszakaratu.

Önként merül fel azon kérdés, hogyha a villamvállalat oly hasznos ígér, a villam társaság miért adná bérbe s miért kíván tőle szabadulni? A felelet erre igen egyszerű: ha valaki mérlegünkkal foglalkozik, be fogja látni, hogyha a 200,000 korona adóság nem nyom bennünket, a vállalat már ma is fényes volna, — de még a mai helyzetben is tisztességgel élehetünk és mozoghatunk csupán azon egy, de nagy bajunk van, hogy a szükséglet fokozatos fejlődésével addig, — míg adóságunkat le nem törleszthetjük — lépést tartani nem tudunk, miután új hitel szerzéshez nem folyamodhatunk; ami egyenértékű azzal, hogy a részvényes még évek sorára ki van téve annak, miszerint daczára az évenként mutakozó tiszta nyeresémmek, osztalékhoz ne juthasson. Ez érthető meg azzal, aki nem tudja, hogy a részvénytársaság, illetve részvényesek miért mennek és miért mehetnek bele a bérlői üzletbe.

Még némi hibás felfogásokat kell érintenünk. — Sokan összezavarják, a dolgot, hogy miért? azt nem kiatjuk, valóságos korteskedéssé teszik, mintha valami válaszlásról volna a szó s ezen felfogásból kiindulva úgy nézik az ügyet, mintha az tisztán a város dolga volna és az új bérlő s a tulajdonképeni főtényező t. i. a részvényesek egyáltalában tekintetbe sem jönnének. Ez az okoskodás teljesen helytelen.

A kérdésnek az intézése és elintézése a részvényesek jog és hatáskörébe tartozik mindaddig míg mi a közvilágitást rendszeren szolgáltatjuk. Ezen jogunknak kifolyása képen tettük meg a város közönségének is ajánlatunkat, amelyet vagy elfogadnak, vagy nem.

Mi azon hitben vagyunk, hogy úgy a város mint a közönség iránt a részvényesek érdekének hátrahatásával elmentünk a legzöltsőbb határig, mert ajánlatunk oly kézzel foghatólag biztosít a város minden polgárára nagy előnyöket, hogy azt felnem fogni és meg nem ragadni a polgárság és a közönség ellen elköve-

tendő hibának tartanánk. Ha ez uton nem sikerül a várossal jó véget érünk, abban a hitben vagyunk, hogy a felajánlott előnyökért magunkra nézve sokkal előnyösebb megoldást fogunk találni.

Ez esetre ne érjen bennünket se szemrehányás, se gyanúsítás.

Végül összeállítjuk egyszerűen számokban és tényekben azon szerintünk feltétlen biztosítékokat, melyek a város közönségét teljesen fedik:

A mai vagyon, (nem lim-lom és ócska vas) . . . 435,000 K.
Az idén és jövő év első felében eszközendő befektetés legkisebb összegben 160,000 K.
Betétben leteendő biztosíték 100,000 K.
Összesen 695,000 K.

melyet kiegészít a szerződésbeli azon legszigorubb lekötöttség, hogy a vállalat addig, míg a terheket ki nem fizette, az új befektetést nem eszközölte, a lekötött városi évi járadékra kölcsönt fel nem vesz s azon szerződési lekötöttség, mely szerint a vállalat kötelezve van a telepet, összes gépeket, berendezéseket stb. a leitári teljes értékben fenntartani, ujjakkal kiegészíteni a fejlődéshez és az elektrotechnika haladásához képest: újból és újból teljesen kiegészíteni, biztosítván a város részére minden időben az ellenőrzési jog és szakértő jurynak határozata alapján a kényeszerkiegészítés.

De Kossuth János ur szerint mi köze a városnak mindezekhez?

Az ő álláspontjai az: míg világitnak fizetek, egyébhez semmi közőm.

Nézetünk szerint azonban ez nem beszéd; mert az a városi polgár sem pária, (hogy ha 1/2-ad rész olcsóbban látható elvilágitással és ipari erővel,) 40 esztendeig 33 százalékal nagyobb adóztatásnak dobattassék árul, csak azért, mert a nagy chemikus és elektrotechnikus Kossuth János urnak nem tetszik.

Még csak egyet.

Ha ez a dolog olyan helytelen-ség volna és a város közönségére olyan megengedhetetlen lenne, mert például az is bekövetkezik, hogy Kossuth János ur valami oly ujmódi világitási eszközt fog feltalálni, mely a vilamvilágitást teljesen tönkre fogja tenni: Székesfehérvár, Munkács, Zilah és Léva városok hasonló alapon nem szerződtek volna s ezen szerződésüket az illető vármegyei hatóságok s a belügyminiszterium nem hagyták volna jóvá.

Azzal vesszünk bucsut Kossuth János urtól, hogy mintsem humoristikus cikkét megírta, okosabban tenné volna, ha abba jár közre, hogy az elnöklete alatt díszelgett polgári kaszinó 400 koronán felül levő vilamszámla tartozásának kifizetéséről gondoskodott volna, mert a Kossuth János ur pártolásától még a Rothschild ház által alapítandó villam társulatnak is meg kellene buknia.

A villam társaság.

HIREK.

— **Egyházi kinevezések.** A kassai püspök kinevezte: **Kristóf** Lajos bodrogolaszii helyi káplánt Kassára hitoktatóvá, **Tarsovics** Lajost Bodrogolasziba helyi kápláná és **Simkovic** Istvánt Mádra segédlelkésszé.

— **Elöléptetés.** A király **Mauks** Elemér sátoraljai helyi törvényszéki bírót a VII. fizetési osztályba sorozott törvényszéki bírónak nevezte ki.

— **Berendel. s. Ettig** Károly fiatal állami tanító, ki pár év előtt városunkban az itteni kir. tanfelügyelő-ségnél működött, a katalinfalvai állami iskolától ismét berendelte a kultuszminiszter hivatali szolgálattételre Nógrád vármegye kir. tanfelügyelőségéhez.

— A „sátoraljaujhelyi műkedvelő társaság“ előadása. A „sátoraljaujhelyi műkedvelő társaság“ folyó hó 17-én este ismételte meg második nagyszerű debutjének a „Mozgó Fényképek“-nek előadását. Az előadáson — mely ez alkalommal félhelyárak mellett folyt le — újra a színházat zsufolásig betöltő közönség vett részt gyönyörködve műkedvelőink hivatott művészeket sejtető játékaiban, melyről különben már az első előadás után mondottunk részletes bírálatot. Az előadás újra a legharmonikusabb összerendezésben folyt le s mindvégig lekötötte a jelenvolt díszes közönség érdeklődését. Különben volt a folyó hó 17-én megtartott előadásnak meglepetése is. **Lakatos Lenke** megbetegedvén: szerepét **Székelly Mária** játszotta el, az előadás napjának délutánján ugorva be a szerepre, melynek azonban így is teljes sikerrel felelt meg. Az előadás után rögtönzött tánemulatság volt a városháza tanácstermében, mely a legvidámabb hangulatban folyt s a kora reggeli órákban ért véget. A műkedvelői társaságnak a „Mozgó Fényképek“ előadásával elért sikere után igazán alig tehetünk mást, minthogy türelmetlen várakozással nézünk a következő szereplések elé.

— **Kinevezés.** A kassai főügyész **Tamás Mihály** sátoraljaujhelyi fogházra a beregszászi törvényszékhez hivatalosul nevezte ki.

— **Jótekonycélú hangverseny Királyhelmezen.** A „Bodrogközi Izsó Jótékony Egyesület“ március 3-án hangversenyyel egybekötött tánemulatságot rendez, melyre szorgosan folynak az előkészületek. A mulatság iránt az egész vidéken nagy érdeklődés nyilvánul, ami érthető is a múlt és előző évi, mindenkor várakozáson felül sikerült hasonló mulatság után. A hangversenyen közreműködni fognak: **Fried Eteleka**, **Aczél Adél**, **Grosz Dóra** urhölgyek és **Havas Mór** ur. Erdekessé teszi az estélyt **Gyöngyi Izsó** a Királyszínház művésze és leánya **Gyöngyi Jolán** vendégszereplése. E fényes névsor elég bizonyíték arra, hogy ezen hangversenyen olyan előadásokat fognak produkálni amilyenre vidéki hangversenyen még példa nem volt. A rendezőség minden lehetőt követve az estély sikere érdekében és előre láthatólag ez lesz a bodrogköznek ez idén legfényesebb mulatsága.

— A „Kazinczy-kör“ estélye elmarad. A „Zempléni vármegyei Kazinczy-kör“ folyó hó 21-ére tervezett és hirdettet kamara zeneestélye — **Molnár István** ny. főispán halálza miatt elmarad. Az estély megtartása így bizonytalan időre halasztást szenved. Lapunkban annak idején, ha az estély megtartását elhatározza a kör igazgatósága: közölni fogjuk a műsört s határnapot.

— A sztárai körjegyző-választás ellen annak idején felebbezés adatott be, amelynek folytán a vármegye megsemmisítette a választást. E határozat ellen, ugy a főszoigabiró, mint a megválasztott jegyző a közigazgatási bírósághoz felebbezett, amely hatályon kívül helyezte a törvényhatóság határozatát és a főszoigabiró által megejtett választást jogérvényesnek nyilvánította.

— **Laboreszög (Sztrajnyán) község átsatolása.** Régi óhaja a laboreszögieknek, hogy községük Nagymihályhoz csatoltassék. E tárgyban az elmunkálatok most foglalkoztatják Nagymihály város elöljáróságát s csak ezek befejezése után lesz az előjáróság azon helyzetben, hogy a képviselőtestület elé kész javaslattal jár-

uljon. E népes ungvármegyei község átsatolása és Nagymihályval való egyesítése esetén, — mely utóbbitől csakis a Labore hidja választja. — Nagymihály Ujhely után a legnépesebb községe lenne Zemplén vármegyének.

— **Halálozások.** Egy derék 26 éves fiatalember halt meg folyó hó 15-én családjá nagy bánatára. **Szaller Ödön** máv. mozdonyvezető, **Szaller Miklós** ny. máv. főmozdonyvezető fia volt a fiatal halott, kit folyó hó 17-én temettek el nagy részvét mellett. A temetésen testületileg vett részt a helybeli fűtőház főnökség, mérnöki kar s a máv. sátoraljaujhelyi állomásának hivatalnokai, mozdonyvezetői s altisztjai kara. — **Schuster Mihály**, volt es. és kir. karmester f. hó 18-án hajnalban meghalt. Ma délután temették el nagy részvét mellett. Az elhunytban **Schuster József** hangversenyhegedűs édes apját gyászolja.

— **Ujtás.** A földművelésügyi miniszter egyik alsóremetei ügyes parasztleányok egy varrógépet adományozott abból a célból, hogy annak használatával leánytársait a felsőruha varrásba bevezesse. A szokatlan, de valóban praktikus adományozás mindenesetre arra enged következtetni, hogy a miniszter figyelme mindenre kiterjed és valóságban ott és oly módon lép segítségül népünknek, ahol tette nyomán igazi haszon fakad.

— **Kérelem.** A múlt év végén kiadott „Istenért, hazáért és szabadságért“ című népies füzetkémmel főképen a kivándorlás rohamos terjedése ellen támadt akciót volt céloim elősegíteni. Örömmel mondhatom immár, hogy e rövid idő alatt is többek részéről volt szerencsém e törekvésem iránt elismerést és helyeslést nyernem, miután bátran is mondhatom, hogy e kiadványom nemes aspirációja célirányos, miért is azt a nép között való terjesztésre ismételtén ajánlhatom. Kérem tehát a főtiszt. lelkész urak és tanítótársaim szives pártfogását; rendeljék meg ezen igaz őszinteséggel és hazafias érzéssel megírt népiratkat és terjeszték azt községekben. Ara még a nyomdai költségeken is alulira van szabva. Az egy ivre terjedő füzetké 1 példány 4 fillér, 40—50 drb. rendelésnél árendemenyint nyujtok és a küldés portómentes. — **Nagykövesd.** (Bodrogköz.) Hazafias tisztelettel: **Galamb János** tanító.

— **Tartalékos katonák behívása.** Az idén, mint értesülünk, a tartalékos katonákat négy ízben hívják be fegyvergyakorlatra. Két tavaszi, egy nyári és egy őszi fegyvergyakorlat lesz. A tartalékosokat első ízben márc. 20-án, majd április 15-én, július 15-én és augusztus 28-án hívják be 13 napi fegyvergyakorlatra. A tartalékos tisztekre és tartalékos hadapródokra, valamint a volt egyéves önkéntesekre külön rendeletet fog kibocsátani a hadügyi vezetés.

— **Nyilvános elszámolás a bodrogközi jótékony nőegylet választmányi tagjai részéről az egylet javára 1907. január 26-án rendezett kalikó tánemulatságról.** Bevételek: Belépődíjakból 231 korona. Felülfizetésekből 175 kor. Adományokból 104 korona. Összesen 510 kor. — Kiadás, amelyre vonatkozó nyugták a nőegyleti pénztárnoknál bárki által megtekinthetők 191 kor. Tiszta jövedelem 319 kor. — **Felülfizettek:** Gróf Mailáth József 100 kor. — Gróf Mailáth József 34 kor. — Bene Ferenc, Czöbel István, dr. Weinberger József 4—4 kor. — Bencsik Béla, Dénes Imre, Diószeghy Pál, Duresinszky Gyula, dr. Frieder Zsigmon, dr. Fuchs Emil, Glatz József, Hankus Gábor, Kemechey József, Lichtig Nándor, Szakraida János, Szilágyi Bertalan, Szkiacsák István. Zettin Ignác 2—2 kor. — Dr. Hegyi Dezső 1 kor. — A jótékony célra adományoztak: Báró Sennyey Béla s neje 50 kor. — Guttmann Mór 20 kor. — Szmeccsányi Margit 10 kor. — Aczél Izidor, Öster-

reicher Lázárné, Szeghy Ágoston 8—8 koronát. — Ugy a felülfizetőknek, mint a kegyes adakozóknak ez uton mond hálás köszönetet a választmány.

— **Hegedű tolvaj.** **Palásthy Kálmán** itteni állami tanító kárára ismeretlen tettes egy 20 korona értékű hegedűt lopott el, a lakásában lévő szekrényének felfeszítése után. A tettest nyomozza a rendőrség.

— **Nyilvános köszönet.** Az izr. népkönyha fentartásához a folyó évben hozzájárultak: **Guttman Mór** (Bodrogszerdahely) 20 kor., dr. **Grosz Dezső**, **Widder Gyula**, **Guttmann Israelné**, **Davidovics Adolfné**, **Friedmann Terézia**, 10—10 kor. — **Haas Lipótné**, **Barta Béláné** 6—6 kor. — **Alexander Vilmosné**, **Róth Józsefné**, **Dévai Lajosné**, **Bettelheim Mártonné** 5—5 kor. — **Reichard Dávidné**, **Grünberger Abrahamné**, dr. **Erényi Manóné**, **Hirsch Albertné**, **Zinner Adolfné**, dr. **Fried Sámuel** 4—4 kor. — **Egri Eteleka** 2 kor. Azonkívül adományoztak: **Reich Lipótné** Luka 3 zsák burgonya. **Guttman Mór** Bodrogszerdahely 1 zsák liszt 50 klg. bab, 3 zsák burgonya, 1 zsák zöldség, **Róth Adolf** Bodrogszerdahely 1 zsák liszt, **Zinner Henrik** 3 klg. só 15 klg. főzelék, **Gál Mór** 10 klg. főzelék, **Klein Albert** 3 klg. lekvár és 8 klg. főzelék. Fogadják a nemesszivű adakozók az egyesület leghálásabb köszönetét. Sátoraljaujhely, 1907. febr. 15. Az elnök-ség.

— **Egy ügyes, irni és olvasni tudó fiatal leány nyomdánkban azonnali alkalmazást nyer.**

— **Dunky fivérek** es. és kir. udvari fényképészek műtermében főtér 9. művészi kivitelű szép képek és olajfestmények készülnek modern kivitelben. Vasuti tisztviselők kedvezményben részesülnek.

— **Zongorák, pianók, harmoniumok és gramfonok** legjutányosabb árban kaphatók, esetleg részletfizetésre is. **Udvardi Szaniszlónál** Sátoraljaujhelyben.

— **Tüdőbetegeknek áldása a törvényesen védett „Sylol“.** E csodás hatású, kellemes ízű gyógyszer megszünteti a köhögést, bámulatos eredménynyel használtatik mindennemű tüdőbántalmak, hurut, elnyálkásodás és influenza ellen; az éjjeli izzadást teljesen megszünteti, a test súlyát gyarapítja. Ara egy üvegnek utasításal együtt 2 korona. Kapható a készítőnél: **Hajós Árpád** gyógyszerárban, **Arad**, **Andrássy-tér 22.**, **Budapest** **Török József** gyógyszerésznél, **Király-utca 12. sz.** és minden nagyobb gyógyszerárban.

Telefon-számunk: 42.

IRODALOM.

Czigány mellett.

Keservesen szól a nóta,
Mintha csak a szívem szólna;
Fel-felzokog bubánatos siralma,
Tán a hur is boldogságom siratja.

Ne huzd, ne huzd, hagyd már abba;
Kezdj bele most egy vigabba;
Mint a rózsám kedve olyan vig legyen,
Hogy szívemben a bánat is nevessem.

II.

Pohár mellett zenezőval élek,
Már énnekem csak így szép az élet;
Ha meg esendül a hegedű hurja,
Oszlani kezd lelkem sötét buja.

Amióta elhagyott a rózsám,
Bus a szívem, szomorú a nótám;
Világomat bubánatban járom,
Mig eltemet boldogtalanságom.

III.

Öreg cigány régi nótát hegedül;
Itt hallgatom este óta egyedül;

Régi nóta, régiebb, mint a bánatom,
Régiebb, mint a szívemben a fájdalom.

Huzzad cigány, az áldóját, keservét!
Sirasd velem árva lelkem szerelmét;
Sirasd, sirasd hurjaidon esendesen,
Mégölt szívem boldogságát tem-tem.

Szendrói Holozsnyay Czírill.

— **Kis Pajtás.** Szerkeszti: **Szepessy László**. Piros köntösét szép lilaszívre váltva, a nagybójt méla hangulatába ékelődve jelent meg a legújabb, 7. szám gazdag, élvezetes tartalommal. — Előfizetése (egész évre 6 kor., félévre 3 kor.) a társaszerkesztő és kiadó, **T. Pelikán Krizsó** címére küldendő: **Budapest, VII. ker., Csömöri-ut 16.**

TANÚGY.

— **Uj állami iskola.** A vall. és közokt. miniszter **Deregyő községben 1907. szept. 1-jével** egy tanerős új állami iskola szervezését elrendelte. Az új iskola a nevezett község s gr. **Lónyay Gábor** deregyői nagybirtokos áldozatkészségéből jön létre. Építési költségeinek részben való fedezésére a kultuskormány a szervező rendezetben 5000 korona államsegélyt engedélyezett a községnek.

— **Iskolaépítés.** A kassói állami iskola rozoga épülete helyett új épület emelését rendelte el a kultuskormány s ezen építkezésre 10900 koronát engedélyezett.

NYILT TÉR.)*

Köszönetnyilvánítás.

Drága gyermekünk elhunytá alkalmával mindazoknak, kik jelenlétükkel mérhetetlen fájdalomkat enyhíteni óhajtották, hálás köszönetet mond a

Szaller család.

*) E rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a Szerk.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

F. Kálmán Királyhelmece. Ajánlatát köszönettel fogadjuk el, de mivel ép most szervezzük a tudósítók kart: hangsúlyozzuk, hogy sulyt fektetünk a juttatás, még az esemény napján hozzánk juttatott értesítésekre. A tp.-i megindítottuk.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Ehler Gyula.

HIRDETÉSEK.

Nagyon nehéz

sőt majdnem teljesen lehetetlen oly szert találni, mely gyermekek részére épp oly megbízható és eredményes hatású, mint a gyógyszerkamájából alfoszorsavas méz és nátron hozzáadásával készülő, **SCOTT-féle EMULSIO**; mert a **SCOTT-féle EMULSIO** a fiatal szervezetbe új erőt vezet és átsegíti a fejlődéssel kapcsolatos nehézségeken. A **SCOTT-féle EMULSIO** egyuttal jó ízű, könnyen emészthető és oly tiszta szer, hogy a legcsekélyebb zavarokat sem okozza és állandóan csak a legjobb sikerrel használható. A **SCOTT-féle EMULSIO** sokkal jobb, mint a közönséges csukamájolaj.

A **SCOTT-féle EMULSIO** valódiságának jele a „hátán nagy csukahalat vivő halász“ védjegy. Ezen lapra való hivatkozással és 75 fillér levélbélyeg beküldésével ellenében mintával bérmentve szolgál:

DR. BUDAI EMIL
„Városi gyógyszerár“
BUDAPEST, IV., VÁCZI-UTCA 34/50.
Egy eredeti üveg ára 2 K. 50 ft.
Kapható minden gyógyszerárban.

Meghívó.

A tolcsvai takarékpénztár

XXXVII. évi

rendes közgyűlését

f. évi március hó 7-én d. e. 9 órakor

tartandja meg saját helyiségében, melyre a t. részvényeseket tisztelettel meghívja

az igazgatóság.

Tárgysorozat:

1. Jegyzőkönyv hitelesítők kijelölése.
2. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság évi jelentése és ennek alapján a felmentvény megadása.
3. Három felügyelő-bizottsági rendes és egy póttagnak újból leendő megválasztása.
4. A netaláni indítványoknak az alapszabályok értelmében tárgyalása.

Tolcsva, 1907. február hó 18-án.

Figyelmeztetnek a t. részvényesek, hogy a közgyűlésen szabványi jogukat csakis azon esetben érvényesíthetik, ha az alapszabályok 17. §. értelmében a közgyűlést megelőzőleg részvényeiket az igazgatóságnál letéteményezik.

Faeladás.

Eladó mintegy 9000 folyóméter faragott tölgyfa, mindenféle vastagságban és hosszúságban ab állomás Varannó.

Bővebbet nyujt

Lefkovics Pinkász és Fia cég

Varannó.

Zemplén vármegye alispánjától.

2690/1907. szám.

Pályázati hirdetés.

Zemplén vármegye sátoraljaujhelyi „Erzsébet” kórházánál lemondás folytán megüresedett és évi 1600 korona fizetés, a kórházban természetbeni lakás és teljes ellátással javadalmazott

segédorvosi

állásra ezennel pályázatot hirdetek és felhívom a pályázni szándékozókat, hogy az 1876. évi XIV. t.-cz. 43., illetve az 1883. évi I. t.-cz. 1. és 9. §-aiban előirt képesítettségüket és eddigi alkalmazásukat igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeiket Zemplén vármegye főispánjához címezve, hozzám f. évi április hó 10-ig adják be.

Az állás 1907. évi május hó 1-én lesz elfoglalandó.

Sátoraljaujhely, 1907. február 18.

Dókus Gyula,
alispán.

Gazdatiszt

nős, kis családú, ki ezen vidéken önállóan 7 év óta működik, a gazdaság minden ágában jártas, beszél a magyar-, német- és tót nyelvet, hasonló állást keres április 1-ére. Kivánatra 2000 korona kauciót is adok. Szives megkeresések e lap kiadóhivatalához K. J. jelige alatt kéretnek. Ehez hasonló bizalmi állást is elfogadok.

Kiadó

a Fötér 11. számn házban egy 2 utcai, 4 udvari szobából és mellék-helyiségekből álló erkélyes, továbbá egy kisebb és egy nagyobb udvari lakás. — Kiadó ugyanott a mostani „Oroszlán” című koresemhelyiség, a hozzátartozó 3 szoba, konyha s mellék-helyiségeiből álló lakással 1907. május hó 1-től.

Bérbeadja ezen helyiségeket dr. Grosz Dezsó sátoraljaujhelyi ügyvéd.

Báró KOZMITZA
(ezelőtt Mattoni-féle)

BUDAI

KIRÁLY-KESERŐVIZE

enyhe hashajtó,
az Erzsébet sósfürdő főforrása.

Eladó gyümölcsfák.

Borsi község faiskolájában eladó 1000 db. kiültetésre kiválóan alkalmas faju, magas és félmagas törzsű alma és körtefa 60 fill. darabonkinti ár mellett, Száz darab rendelésnél dr. bja 6 fillérrel olcsóbb.

Az eladást eszközli: Zachariás Antal faiskolakezelő tanító.

Rendkívül kijátszott, régi hegedű 240 kor.-ért eladó. Cim a kiadóhivatalban.

Gyorsirói tanfolyam.

Március hó 1-étől, négy hónapi időtartamra, heti 4 órai tanítással gyorsirói kurzust nyitok, melyre jelentkezéseket már most elfogadok. Havi díj 10 korona. A gyorsirói tanfolyamon a levelező és a parlamenti írással kapcsolatos vita-írás lesz betanítva. Alapos szak-oktatás biztosítva.

Levélbeni ajánlkozások e lap kiadóhivatalába kéretnek.

Első zemplénmegyei honi butor-csarnok
S.-a.-Ujhelyben.

Átköltözködés miatt

a Vörösökör épület 8 termében felhalmozott összes raktáron lévő butorkészletemet

melyek között számos karáesonyi és ujévi ajándéknak alkalmas butornemű is van

bevásárlási áron alul is
elárusítom.

Egyszersmint értesitem a n. é. közönséget, hogy butor-raktáramat 1907. évi január 1-től

a Kazinczy-utca és Csalogány-köz sarkán
lév saját háza mba

helyeztem át.

Kiváló tisztelettel

WILHELM HENRIK,
butor-csarnok tulajdonos
Sátoraljaujhely, Vörösökör épület.